

~~GOVERNMENT~~ DEPARTMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

Book No.

N. L. 38.

11-10-1951 ST-2541, VL. 10-11-1951- 30,000

TG.
294.52
B.292

Rangasany
sunt

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மாருதி விஜய்மெனனும் அனுமீத பராக்கிரமம்

இஃது
சில பாகவதோத்தமங்கள் வேண்டுகோட்படி,
முத்தமிழ் ரத்னாகரம்
ம. தி. பா. அ. க. வி. டி. வ. ர். க. ன. ர. க்.
இயற்றப்பெற்று,

1-ம் பதிப்பு.

காப்பி-1000.

புலிப்பாக்கேட் பஞ்சாங்க திரந்த கர்த்தாவாகிய
பு. மு. இராஜா முதலியாரவர்களால்

தயவு சென்னை, புரட்சி,
சுயி, அச்சுக்கடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது

1912.

All Rights Reserved.

வேக அனுமான்.

மு க. வு ரை.

சட்டகமில்லாத தனிப்பெருங் கடவுளை வழிபட்டு அபிஷ்டங்களை படைப்பதிலும்பும் மறுப்ப சரீரிகளான ஜீவாத்மாவின் பக்குவத்துக்குத் தக்கவடி இறைவனும் அவனருளிப்பெற்ற மேலோர்களும் எவ்வாறிட வுடற்பகுதி களினும் கடவுளை வழிபடு முறைகளையும் அவ்வழிபாட்டார் கிடைக்கும் பிரயோசனங்களையும் வேதாசுமங்களின் செவ்வையாக விளக்கியிருக்கின்றார்கள் அம்முறையில்:

தேவவடிவத்தில் திரிமூர்த்தியாதி வடிவங்களையும், மனிதவடிவத்தில் ராமகிருஷ்ணாதி வடிவங்களையும், விலங்கு வடிவத்தில் ஆஞ்சநேயராதி வடிவங்களையும், புன்வடிவத்தில் கருட சரபாதி வடிவங்களையும், நீர்வாழ்ச்சாதி வடிவத்தில் மச்ச கூர்மாதி வடிவங்களையும், ஊர்வன வடிவத்தில் ஆதிசேடன் முதலிய வடிவங்களையும், தாவரவடிவத்தில் அரசு மூங்கில் முதலிய வடிவங்களையும், உறழ்ந்த அல்லது கலந்த வடிவத்திற் கணபதி நாகின்காதி வடிவங்களையும் பாம்பொருள் வடிவமாகத் தியானித்த அந்தந்த வடிவமாக வினாகும் அவ்வொப்பற்ற பெருமரணை கருணையை அன்பர்கள் பெற்ற உருகின்றார்கள்.

மந்திர தந்திர முறைகளில் தவறாது மேற்காட்டிய வெந்த அருவமாகவேனும் இறைவனை புபாவரிப்பவர்கள் அந்த அருவமுடைய கடவுளின் பராக்ரீமங்களை இடை

முகவுரை.

ஓடாது சிந்தித்தால் அம்மூர்த்தியா லாகவேண்டிய காரியம் எனிதற் றைகூடுமென்பது திண்ணம். ஆதலால் ஆஞ்சுனேயோ பாஷுக்கரின் அனுகூலத்துக்கீழ் அவரியற்றிய வற்புத பராக்கிரமங்களை யொருங்குதிட்டி மருநிவிஜயமென்னும் அனுமத் பராட்சீரமமெனப் பெயரிட்டு வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றேன். இதனுடன் அனுமத் கவசத்தை புஞ் சேர்த்திருக்கின்றேன்.

யான். திரிமூர்த்திபராண இறைவனை பெய்வகையானேனு முபாசிபாவர்க்குரிடத்து அன்பு பாராட்டுங் கொள்கையை புடையவனாக நின்றல், வேதாகமங்கள் ஒரே கடவுளையே பலவாறாகக் கூறியுள்ளனவென்னுந் துணிபினாலாவின் எனதிச்செயலினை ஆஸ்திகரணே என்றும் அக்கீகரிப்பார் கூர் என்பது திண்ணம்.

இங்ஙனம்

ம. தி. பானுகவி.

பஞ்சமுகி அதுமான்.

பஞ்சமுகி ஹனுமத் கவசம்.

ஸ்ரீகணேசாயநம:!

அத்பஞ்சமுகி ஹனுமத் கவச ப்ராசபு:

ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீபஞ்சமுகி ஹனுமத் கவச ஸ்தோத்ர மந்த்ர
ப்ராஹ்மஹருஷி: [ஸ்ய:

காயத்ரிச்சந்த:

ஸ்ரீஹனுமான் தேவதா,

ராமபீஜம்,

மம்ஸக்தி

சந்த்ர இதி கிலகம்,

ஓம் ஸௌம் கவசாயஹும்,

ஹஸௌம் அஸ்த்ராயபட்,

சக்வரூவாச அத,

த்யானம் ப்ரவக்ஷயாயி,

ஸ்ருணு ஸர்வாங்க சந்தராம்,

யத்க்ருதம் தேவதேவே சித்யானம் ஹனுமத

ப்ரியம்,

பஞ்சவக்தராம்மஹாபீமங்கலி பூதஸமன்விதம் பாஹுவி:

தசபிர்யுக்லம்,

ஸர்வ காமார்த்த வரித்திதம்:

பூர்வஹ வானரம் வக்தரம் கோடிருர்ய ஸமப்ரபம்:

தம்ஸ்ட்ரா காரளவதனம்:

பிருகு: ப்ரகஸைனம்:

பஞ்சமுகீ ஹனுமத் கவசம்.

அக்ஷயவஃ

தக்ஷிணம்ஸூக்தரம்.

நாரவியம்ஹம் மஹாநிபுதம்,

அநிபுதா தேஜோவபுஷம்

பிஷணம்:

பயநாசனம்,

பச்சிமேகாருடம் வக்தரம்,

வக்தரண்டம் மஹாபலம்,

ஸர்க்காநபாசமணம்:

ஸர்வபூதாதிஞ்ஞந்தனம்,

உத்தரே,

ஸௌகதம்,

வக்தரம்,

ஞ்ஞக்தனநிப்த நபேமயம்:

பாதாளேவநிப்த வேதாள ஜ்வாலோகாதி,

ஞ்ஞந்தனம்,

வக்தரம்,

புஷணம்,

வக்தரம்,

தாஸவாந்நகரம்,

பாய் பௌவக்த் ரோணகிப்சாந்தர,

தாடகாபு மஹாஹவே ஸர்கதேசசாணம் ஸய,

ஸர்வசத்ரு,

ஹரம்பரம் த்வாத்வா,

பஞ்சமுகம் குநாய்,

பஞ்சமுக ஹனுமத் கவசம்.

ஹனுமந்தம்,
 தயாரிதிம்,
 கட்கம் த்ரிசூலம் தட்வாங்கம் பாசமங்குச பர்வீதம் முஷ்
 டெனது மோதிகெள் வருஷம்,
 தாரயந்தம் கமண்டுகனம் பிந்திபாலம் க்ஞானமுதராம்
 தசமம் முனிபுங்கவ:
 ஏதான்யாயுதஜாலானி,
 தாரயந்தம்
 மஹிவஹம்
 திவ்யமாலாம பரதரம் திவ்யகந்தண லேபனம் ஸர்வைச்
 மயம் [வர்பு
 தேவம் ஹனுமத் விசுவதேமுதம்
 பஞ்சாஸ்யமச்யுத மனேக விசித்ரவர்ணம்
 வசுதரம் ஸரங்கவிப்ருதம்
 ககிராஜவிரயம் பிதாமபரீதி
 முகுடைரபி சோபிதாங்கம்
 பிககாஷ மஞ்சனிகதம்
 ஹ்யனிசம் ஸ்மராமி
 மர்க்கடஸ்ய ஸுஹோத்ஸஹம்
 ஸர்வசோக விநாசனம்
 சத்ருணம்ஹாரகம்
 ஸைதந்கவசம்.
 நிறபாபதம் ஹரேத்,
 நமீ ஹரிமுர்க்கட மர்க்கடாய ஸ்வர்ஹா:
 நம் ஸிவிகவதே பஞ்சவதஸ்ய பூர்ணகயிமுகாய:

பஞ்சமுகி ஹனுமத் கவசம்.

கைலசத்ரு ஸம்ஹாரணய ஸ்வாஹா,
 ஓம் நமோபகவதே பஞ்சவதனாய உத்தரமுகாய ஆதிவர
 கைலஸம்பத்தராய ஸ்வாஹா, [ஹாய
 ஓம் நமோபகவதே பஞ்சவதனாய விர்த்வமுகாய,
 ஹயகீவராய கைலஜன வஸ்யகராய ஸ்வாஹா,
 இதிமூலமந்த்ர (இது மூலமந்திரம்)

ஓம் அஸ்பதீ பஞ்சமுகி ஹனுமத்கவச ஸ்தோத்ர
 மந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீராமச்சந்திர இர்ஷி அனுஷ்டிபுச்சந்த ஸ்ரீ
 ராமச்சந்திரோ தேவதா வந்தா இதிபீஜம், ஹனுமன்னிதி
 சந்தி. ஹனுமத் பரீத்யரத்தே ஜபேயிநியோக புனர்ஹ
 னான் இதிபீஜம் ஓம் வாயுபுத்ரா இதிசகதி அஞ்சனி ஸு
 தாபேதி கைகம், ஸ்ரீராமமந்த்ர வரப்ராஸாத லித்யர்த்தே
 ஜபேயிநியோக ஓம் ஹம் ஹனுமதே அங்குஷ்டாபயாம
 நம் ஓம் வம் வாயுபுத்ராய தர்ஜனீப்யாமம் ஓம் அம் அரு
 சனீஸுதாய கத்யமாபாமநம் ஓம் ராம் ராமதுதாய அர
 மிகர்ப்யாமநம் ஓம் குமருத்ர மூர்த்தயே கரிஷ்ட கர்ப்யாம்
 நம் ஓம் ஸம் லீதா சோக ரிவாரணய காதலகரப்ருஷ்டாய
 வாம் நம் ஓம் அருசனீகதாய வநுதயாயநம் ஓம் ருத்ர
 மூர்த்தயே சிரஸேஸ்வரஹ ஓம் வாயுபுத்ராய சிகாஸய
 வஷ்ட ஓம் அக்ஷிகர்ப்யாய கவசயதஹ ஓம் ராமதுதாய
 நேத்ர த்ரயாய வெஷ்ட, ஓம் பஞ்சமுகி ஹனுமதே அஸ்த
 ராயபட், அதத்யானம் ஸ்ரீராமதுதாய அஞ்சனீயரய
 வாயுபுத்ராய மவாபலாய லீதா சோக ரிவாரணய மஹா
 பல பரசண்டாய வக்ஷாபுரீதனாய பால்குணஸாய கேச
 லாழக வஸ்யகரஹ்மான்ட விச்வரூபாய ஸப்த ஸமுத்தி

பஞ்சிமுகீ ஹனுமத் கவசம்.

பிரத்தாலங்கிதாய பிங்கல நபனாபாமித ஸ்க்காமாய அந்பு
பிம்பல ஸேவாதிஷ்டத நிதாநாமாய ஸம்ஸ்திவின்பா அங்கத
லக்ஷ்மண மஹாகிஷி ஸைன்பு பராணாதந்தோ தசகீவ வித்
வம்ஸனாய ஸோபேஷ்டாய வந்தாஸஹ சாமசந்தர வரபா
ஸாதாய ஷ்டம்பாபிபாசாகம பஞ்சமுஜீஹனுமன் மந்தரஜபே
விநிசோக. ஓம் ஹரி மர்க்கட மர்க்கடாய வம் வம் வம் வம்
வம் பட் ஸ்வாஹா. ஓம் ஹரி மர்க்கட மர்க்கடாய பம்பம் பம்
பம் பம். பட் ஸ்வாஹா ஓம் ஹரி மர்க்கட மர்க்கடாய கம் கம்
கம் கம் கம் மாரணிய ஸ்வாஹா ஓம் ஹரி மர்க்கட மர்க்கடாய
டம் டம் டம் டம் டம் ஹதம்பனாய ஸ்வாஹா ஓம் ஹரி மர்க்
கட மர்க்கடாய டம் டம் டம் டம் டம் ஆதர்ஷணீ ககை
ஸம்பதகராய பஞ்சமுஜீஹனுமந்த ஸ்வாஹா ஓம் உச்சாட
ணீ டம் டம் டம் டம் டம் கர்ம ஸூர்த்தயே பஞ்சமுஜி
ஹனுமதே பரபந்தா தநந்த உச்சாடனாய ஸ்வாஹா, ஓம்
கம் கம் கம் கம் கம் கம் கம் கம் கம் கம் கம் கம் கம் கம் கம் கம்
டம் ஸீம் தம் தம் தம் தம் தம் தம் தம் தம் தம் தம் தம் தம் தம்
தம் ஸம் வம் ஸம் வம் ஸம் வம் ஸம் வம் ஸம் வம் ஸம் வம் ஸம்
பந்த ஓம் பூர்வகாமுகே பஞ்சமுஜீ ஹனுமதே டம் டம்
டம் டம் டம் ஹகஸந்தரு ஸம்ஹாரனாய ஸ்வாஹா, ஓம் ஹரி
ஹமுகே பஞ்சமுஜி ஹனுமதே கரானவதனாய கர்மபிம்
ஹாய ஹிரும் ஹிரும் ஹிரும் ஹிரும் ஹிரும் ஹிரும் ஹிரும்
தேததமனாய ஸ்வாஹா, ஓம் பச்சிமமுகே கருடானாய பஞ்
சமுஜீ ஹனுமதே மம் மம் மம் மம் மம் ககைவிஷ ஹாய
ஸ்வாஹா, ஓம் உத்தரமுகே ஆதிவாஹாய ஸம் ஸம் ஸம் ஸம்
ஹம் க்ருவியிம்ஹாய, கீலகண்டாய, பஞ்சமுஜீ ஹனுமதே

பஞ்சமுகீ ஹனுமத் கவசம்.

ஸ்வாஹா அஞ்சனீததாய வாயுபுத்ராய ஹிம்பலாய ராபே
ஷ்ட பாஞ்ஞன கதாயாய விரீதாசோக நிவாரணாய ஸக்ஷ்
மண ப்ராணாஸகதாய கபிலைன்ய ப்ரக்ரீசாய தசக்ரீவாய
மானதஹுய ஸ்ரீராமசந்த்ர கிரபாஸாதகாய மஹாவீர்
யரயு ப்ரதம் ப்ரஹ்மாண்ட நாயகாய பஞ்சமுகீ ஹனுமதே
பூத ப்ரேத பிசாச ப்ரஹ்ம ராஷஸ சாகினி டாகினி அந்
தரிக்ஷ காஷபாயந்த்ர பரமந்த்ர பரதந்த்ர ஸர்வக்ரஹைச்
சூடனாய ஸகலசத்ரு ஸம்ஹாரணாய பஞ்சமுகீ ஹனுமத்
வரபீர்வாதக ஸர்வரயக்ஷரா ஜம் ஜம் ஜம் ஜம் ஜம் ஸ்வாஹா
இதம் கவசம் பரத்ஸாது மஹாகவசம் பதேநந ஏகவாரம்
பீடேந்நித்யம் ஸர்வசத்ரு நிவாரணம், த்விவாரந்து பீடந்
நித்யம் ஸர்வசத்ரு நிவாரணம், த்ரிவாரம் பீடேந்நித்யம்
ஸர்வஸம்பத் கரம்பரம், சதுர்வாரம் பீடேந்நித்யம் ஸர்வ
ஜன வரீகரம், பஞ்சவாரம் பீடேந்நித்யம் ஸர்வரோருகவா
ரணம், ஷட்வாரந்து பீடேந்நித்யம் ஸர்வதேவ வரீகரம்,
ஸப்தவாரம் பீடேந்நித்யம் ஸர்வகாமாஸ்த்த விரிந்நிதம்,
அஷ்டவாரம் பீடேந்நித்யம் ஸர்வஸைபாந்ப தாயகம், நவ
வாரம் பீடேந்நித்யம் ஸர்வஸிவரீப ப்ரதாரம், தசவாரம் பீ
டேந்நித்யம் த்ரைலோகம், ஞானதாசனம், ஏகாதசம்
பீடேந்நித்யம் ஸர்வவித்திம் ஸிபந்த்ர கவசம் ஸம் சூத்ரி
மாத்ரேண மஹாகஷம் பலப்ரதம்.

இதிஸ்ரீசிந்தாமணி ராமபத்னே

சதர்ஸஸம் த்விதாராம்

பஞ்சமுகீ ஹனுமத்கவசம்.

ஸம் பூர்ணம்.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

பராக்கிரம அட்டவணை:

	பக்கம்.
1-வது.—சூரியாதி தேவகம்பாண பராக்கிரமம் ...	8
2-வது.—உக்கிரஸீலா பராக்கிரமம் ...	20
3-வது.—சூரியாத சக்ரஸ்தித பராக்கிரமம் ...	27
4-வது.—பிலவதீக ரக்ஷண பராக்கிரமம் ...	37
5-வது.—பிலவபேதண பராக்கிரமம் ...	85
6-வது.—காசாமத்ஸரபங்க பராக்கிரமம்...	92
7-வது.—சாலாக்கிரகணி சக்ர பராக்கிரமம் ...	106
8-வது.—ஸந்தா சாட்சவரீத் தொம்ச பராக்கிரம...	114
9-வது.—மஹத்ருப பராக்கிரமம் ...	123
10-வது.—தருமத்வயிச பராக்கிரமம் ...	130
11-வது.—கிங்காததெயாச பராக்கிரமம் ...	138
12-வது.—சமபுமரஸ் சங்கராபரூபக்கிரமம் ...	136
13-வது.—பஞ்ச சேனாபதி த்வமச பராக்கிரமம் ...	142
14-வது.—அக்ஷபமர்த்தண பராக்கிரமம் ...	149
15-வது.—இங்காதகண பராக்கிரமம் ...	154
16-வது.—சத்தவீரத்வமச பராக்கிரமம் ...	165
17-வது.—நனகருவபங்க பராக்கிரமம் ...	169
18-வது.—இராவண மர்மதந்த பேதணபராக்கிரம...	172
19-வது.—இராமரணஜக்கிரஹண. பராக்கிரமம் ...	179
20-வது.—இராமாசேகண பராக்கிரமம் ...	182

பராக்கிரம ஷுட்டலக்ஷண.

	பக்கம்.
21-வது.—சூலபீதன பராக்கிரமம் ...	188
22-வது.—தேவசந்தக சங்கரா பராக்கிரமம் ...	195
23-வது.—திரிசிரத்வம்ச பராக்கிரமம் ...	201
24-வது.—நிரும்பசங்கரா பராக்கிரமம் ...	205
25-வது.—தாமாஷ்சங்கரா பராக்கிரமம் ...	206
26-வது.—அகம்பத் தவம்ச பராக்கிரமம் ...	210
27-வது.—சகந்த்ரகோடி ராஷ்டஸ த்வயிசு பராக்	216
28-வது.—காலசேமிசண்டன பராக்கிரமம் ...	220
29-வது.—மயூராகா சங்கரா பராக்கிரமம் ...	231
30-வது.—வசந்தக்கிரகண பராக்கிரமம் ...	236
31-வது.—பரதாஷ்டன பராக்கிரமம் ...	243
32-வது.—விமகர்வபங்க பராக்கிரமம் ...	249
33-வது.—காசேதுத்வமிச பராக்கிரமம் ...	267
34-வது.—தம்புருநாரத கருவபங்க பராக்கிரமம் ...	270
35-வது.—கருடகருவபங்க பராக்கிரமம் ...	274
36-வது.—ஜலபாஷி பராக்கிரமம் ...	280
37-வது.—பவனராஜ கருவபங்க பராக்கிரமம் ...	282
38-வது.—பவஞ்சுலபீதன பராக்கிரமம் ...	287

பூராமஜயம்.

விதாரமர்துஞ்சையராயம்.

மாருதி விஜயமென்னும்

அனுமத் பராக்கிரமம்.

க-வது.

சூரியாதி தேவகம்பன பராக்கிரமம்.

அநந்தக்கழி நேயவடி வாசிய விருத்தி.

சேர சாழி யொன்றுடைய தெய்வத் தேர்மென் வருமுதயன்
வரார் மேனி தனைக்காணு வினித்தகனி யென் னுளத்தென்னிதி
தாரா தவினப்பிமித் துண்ணத் தான வவனு மமார்கு
சேரர தோட முறலித்த நின்றுகனும் சழல் போற்றி.

(இ-ள்.) சிறப்பமைந்த ஒரு சக்கரத்தினை யுடைய தெய்விகமான இரதத்தில் எழுந்தருளீ வராரின்ற சூரியனது அழகமைந்த உருவத்தினைக் கண்டு இது நாமுன்னுதத் 'சூரிய இனிப்புள்ள ஒரு பழமென மனதில் நினைத்து மாலை யணிந்த மார்பினை யுடையவச் சூரியனைப் பிடித்துப் பூசிக் கும் வண்ணம் அவன்மீது பேருருவங்கொண்டு தான அந் திணக்கண்ட வச்சூரியனுந் தேவர்களும் பயந்து எதிரினில் நீளதுவினாந்து ஒடினச் ஒடுதலும் அதனைக்கண்டு புன்னகை புரிந்துகின்ற விரதிர பராக்கிரமரான துஞ்சையரது விசை கண்டையணிந்த சூரபாதங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

மாருதி விஜயமென்னும்

இதன் விவரம்.

நாம் வாசஞ்செய்யுமிப் பூமண்டலமானது சம்புத்விப, பிலகூத்விப, சான்மலித்விப, குசத்விப, கிரௌஞ்சத்விப, புஷ்கரத்விப மென்னு மீழுதிவுகளையும், லலணம், இசை, ஸுரா, ஸர்ப்பி, ததி, க்ரீர, ஜலமென்னும் சத்துஸா கரங்களையும் உயரத்தில் என்பத்து நாலாயிரம் யோசனையும், ஆழத்திற்பதினாயிரம் யோசனையும், ஆகலத்தில் முப்பத்திராயிரம் யோசனையும் உடையதாய் ஸ்வர்ணமயமான மேருமுகையையும் இமவான், தேஹகூடம், நிஷதம், நீலம், கவேதம், கிருங்கம், மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், சுபாரசுவம் முதலிய ருலா ரலங்களையும் சப்பு, கதம்ப, உதும்பர வடம் முதலிய கிறந்த விருகங்களையும் ஸ்ரானபானஞ் செய்பவர்கட்கு வியர்வை இன்மை, நாற்றமின்மை, பூப்பின்மை, பிணியின்மை, முதலியவைகளைத் தருகின்றநீரினையும், மாற்றேறிய பொன்மணல்களையும் உடைய சாம்பூனத் மென்னுஞ் கிறந்த நதியினையும் ஸ்ரானபானங்களால்பாவங்களை யொழித்துப் பாவனத்தை யருளுந் தருகைமுதலிய நதிகளையும் பாசுவருஷம், கிம்புருஷவருஷம், ஹரிவருஷம், சம்மிபவருஷம், இரண்ணியவருஷம், குருவருஷம், இளாவிருத வருஷம், பத்திராசுவருஷம், கேதுமல வருஷம் என்னும் வாசஸ்தான மென்று பெருஞ் படுமதூர்வளம்பொருந்தியவும் முறையே ஒன்பதினாயிரம்பேரோசனை விஸ்தீரணமானவையுமான தேசங்களையும், கை, ராதம், கந்தமாதனம், வைப்பிராசம், கந்தனம் என்னு

தெய்விக உத்தியானங்களையும்; அருளுத்தையம், மஹாபத்
திரம், சீதோத்தகம், மானசம், என்னுமென்மையுந் தூய்மை
யுமமைந்த நான்கு மடுக்களையும், ரத்தின மயழாந பலகிற
மணிகளையும், பிரமன் திருப்பாலர் முதலியவர்களின் சிறந்த
நகரங்களையும், ஸ்ரீமன் நாராயணனுடைய ஸ்ரீ பாதத்தி
லுண்டான பரிசுத்தமான கங்கா நதியானது சுந்திரமன்
டலத்தின் வழியாய் மேருபர்வதத்திலுள்ள பிரம நகரத்
தின் நாற்புறத்திலும் பரவி சீதா, அளகா, நந்தா, சட்காந்
திரா என்னும் பெயர்களுடன் சாகரசங்கமமாகும் அழ
கினையும் ஸ்ரீவணம், கிஞ்சுகவணம், நீலவணம், சைத்திராந
வணம் முதலிய நகரவனங்களையும், அவைகளினிடையே
மேகசித்திரம், பூதவணம், பிரமபாரிசம், கரைபகம், என்
னுந் திவ்விய நகரங்களையும், அந்நகரங்களில் ஸ்ரீதேவி,
ஸ்ரீமந்நாராயணர், அங்கிரி, குரிய நாராயணன் முதலிய
வர்களின் ஸுகவாரபண்டங்களையும், ஸ்ரீபகவான் பத்தி
ராகவத்தில், ஹயங்கிரஸராயும், கேது மாலத்தில் வரசு
மூர்த்தியாயும், பாதத்தில் காமபூர்த்தியாயும், குருவி
மச்சிய மூர்த்தியாயும், எழுந்தருளி இருக்கின்ற அழகின
யும், அனேகமாயிரம் வருஷங்கள் விழைத்திருக்கும் ஜீவ
கோடிகளால் நிரம்பப்பெற்ற கிம்புருஷாதி வருஷங்களின்
மணழயின்றித் கீழ்நீரே சுகல சுகுந்தையுமணிக்குந் திறந்தத
யும் அனேகமாயிரம் ஜீவநதிகளால் மணியமாய் விளைந்து
நிலையும், உடைபுதாய் மற்றைப் பாகங்களெல்லாம் சோ
பித்தலையும் “உத்தரம் பதஸமுத்தரஸ்ய நரிமாந் ரேச்சை
வந்திணம் வர்ஷம்தத் பாததந்நாமம்” என்னும் விஷ்ணு

புராண வசனப்பிரகாரம் கீவணசமுத்திரத்துக் குத்தாபா
கமாயும், ஹிமாலயத்துக்கு தெட்சிணபாகமாயும், அநேக
மாபிரம் விசித்திர வேறு பாடுகளுடன் விளங்கும் பாரத
வருஷமென்னும் பூமியில் போதுமோக்ஷங்களை; இச்சித்த
வர்கள் பிரவிர்த்தி நிரிர்த்தியென்னும், ஆர்மங்களுலகை
கையுடைய முயற்சித்தனும் இம் முயற்சிக்குத் தக்கபடி
போக மோக்ஷங்களையும் பலவகையான ஜனனங்களையும்,
அடைதலையும் இவ்வாறு பேர்கமோக்ஷ பலப்பிரதர்னஸ்
தானமான இந்தபாகமனது சௌமியம், இந்திரம், கசேரு,
தர்மபிரபானம்; சலஸ்திரான், காகம், கார்தர்வம், வார
ணம், யாரதம் என்னும் ஒன்பதுபிரிவுபெற்று விளங்குதலை
யும் இது “அயம்ஸூதர், சனத்வீப; புரோயஸ்யப்ரகாயு
தே” என்றபடி ஸூதர்சனமென்னு மற்றொருபெயருடைய
விச்சம்புத் வீபமானது சகரர் தோண்டிய சாகரத்தை
யொருபுறத்தி னுடைத்தா யிருத்தலையும், பாரதம் ஆயிரம்
போகளை கிஸ்திரண முடையதா யிருத்தலையும், இதுவே
இதன் பிறுக்கு கிராததேசத்தையும், மேற்கு யவனதேசத்
தையும், கொண்டு நின்றலையும் இதனொருபாதி “பிப்பலஸ்
ததரத் விரம்சேசு” ஸேசமஹான்” என்றபடி அரசினைபுரு
வாகவும், முயலினுருவாகவும், விளங்குதலையும், இடையில்
சுதர் வர்சமென்னும் பிரம், “க்ஷத்திரிய, வைசிய, துத்
திரபிரன்னும் நான்குசாதியார்களும் இவர்களின்சங்கிரமத்
தாதுண்டான அதுலோம பிரதிலோமாதிரி சாதியாதிகை
யுடையதா யிருத்தலையும், இன்னோர் பஞ்ஞதிக் கிரியைகளையும்,
புத்தாதி காரியங்களையும், கிரய கிக் கிரயங்களையும்

அனுமத் பாரக்கிரமம்

வியாபாரங்களையும், கிருஷிகளையும் சிழ்வுகின்ற தீதவாத் தியங்களையும், உடையவர்களாகச் செழித்திருத்தலையும், “பாரதமேவவரவ்யம் கர்மஸிஞ்சந்தரம்” என்றும் பாகவத வ்சனப்படுகாரம் இது கர்மபூமியாகவிளங்குதலையும் இமய பர்வதோற் பவிகளான சத்தாகு, சந்திரபாக, நதிகளும், பூரீயாத் திரோற் பவிகளான வேதஸ்மிருதி முதலிய நதிகளும், விந்திய கிரிஜைகளான கர்மதா, ஸுரஸாமுதலிய நதிகளும், ருக்ஷபர்வத ஜனிதங்களான பயோஷணீ நிரவிந்தியாமுதலிய நதிகளும் சைபபர்வதோற் பவிகளான கோதாவரி, கிருஷ்ணவேணி, பிண்கி முதலிய நதிகளும் மலயாசல ஜனிதங்களான தாம்பிரபருணி, கிருதமாலா முதலிய நதிகளும் மஹேந்திரகிரி ஜனிதங்களான ரிஷிகுல்யா, மாருதி, திரிசாமா முதலிய நதிகளும், கத்திமத் கிரிஜைகளான குமாரி, காளி, முதலிய நதிகளும் இவை போன்ற பல்லாயிர முபநதிகளும் ஸதாஜல ஸமர்த்தி யானவைபுரூப், ஸ்ரீபகவ தாராதனா யோக்கிய மானவையால் விளங்குதலையும் இவைகளின் தீரங்களிற் திரேயனை மிகவுமுடைய பல் தேவாலயங்கள் நிற்த்து விளங்குங் குரு, பாஞ்சால, பாண்டிய, கோனாதி ராஜ்யங்கள் சோபித்தலையும் இவ்விடங்களிற் சதுர்புகம், வருஷம், அபயம், இருதா, மூரதம், பக்ஷம், வாசம், தினம் முதலிய வேறு பரடான காலகதி யிருத்தலையும் இக்காலகதிகேற்றவண்ணம் ஜனங்கள் தானதரும் பரோபகார சிந்தனர்களாக விருத்தலையும், இவ்விடத்தில் ஸ்ரீபகவான் பஜனங்களால் பூசিত னாதலையும், உடையவனும் வண்ணம் விளங்குதலையும் உடையது.

அன்றியும் இதைச்சுற்றியுள்ள உப்புக்கடலான லவணசமுத்திரத்தின் அப்புறத்தில் இரண்டிலகும் யோசனை யுள்ள பிலகூத்திபமானது சாந்தஹயம், சிசிரம், சுததம், ஆனந்தம், சிவம், சேஷமகம், துருவம் என்னும் ஏழுபாகமாக விளங்குதலையும் இவைகளில் கோடுதகம், சந்திரம், நாதம், துந்துபி, சோமகம், சுமன்னாவம், பிராஜம் என்னு மவைகள் விளங்குதலையும், அவைகளினின்றும் அதுதப்தா, தேவ், விபாவா, திரிதியா, அக்ஷா, அமிருதா, சக்ருதா என்னுந்நதிகளுண்டாகி நித்திய ஜீவிகளாக விளங்குதலையும் அவ்விடங்களில் வசிப்பீவர்கள் கிருஷி வாணிப முதலிய எவ்வயு மின்றிச் சுதஜீவிகளாய் பரம பாவனமான அம் மஹா நதிகளின் நீரினைப் பாளஞ்செய்துஞ் சாகமுல பஸங் கண்பருத்திப் பாரத வருஷம்போல யுகதர்மாதீ யெந்தப் பேத்தமுமின்றி அரோக திடகாத்திராக ஐயாயிரம் வருஷ யென்னும் வெருகால ஜீவிகளாக விருத்தலையும் அவ்விடத் திய ஜனங்கள் ஆரியகர், குகரர், விதிஷியர், பாகியர் என் னும் நான்கு பிரிவினராக இருத்தலையும் ஜம்புத்தீபத்திற் றாவன் மரமிருத்தல்போல இதன் நடுவில் பிலகூமென் னும் பெயருடைய கல்லால் மாமானது அநேக மாயிரம் யோசனை யுயரமானதாகப் பிரகாசித் தலையும் ஸ்ரீ ஹரி சோம ரூபினாய் அங்குள்ளாரால் ஹதிகைப் படுதலையும் உடைபுதாக விருத்தலை யுடையது.

சம்புத்தீபத்தை லவண சமுத்திரம் குழந்துள்ளதி லேபாலவேபிலகூத்தீபத்தைக்கருப்பஞ்சாடென்னும்இகூ-

அனுமத் பராக்கிரமம்

ஸமுத்திரமர்னது சூழ்ந்து நிற்க அதன் கீடுவண் சான்மலி
 என்னுந்திபமானது கமுகம், பலாஹம், உன்னதம், துரோ
 ணம், கங்கம், மகிஷம், க்ருத்மான் என்னு மேழுபிரிவிச
 ளாக விளங்குதலையும் அவைகளில் யோனி, தோயா, விதி
 ருஷ்டி, சந்திரா, கைலா, விமோசினி, நிகிர்த்தியென்னும்
 பெயிருள்ள திவ்விய நதிகள் அழகுற நோடுதலையும், அவ்
 விடத்தில் கபிலர், அருணர், பீதர், கிருஷ்ணராண நிறபே
 தங்களால் நாள்கு சாதிகளிடுத்தலையும் பூமீமன் நாராயண
 னை வாயுருபியாக அவ்விடத்தியார் வணங்குதலையும் அவ்
 விடத்திற் சாஸப்பெரிய இலவமரமோன்று விளங்குதலி
 யும் உடையது

இதைச் சூழத் தேன்கடல் விளங்குதலையும், அதற்
 கப்பால் உதயிதம், வேணுமான், கவைரதம், லம்பாணி
 திருநி, பிரபாகரம், கபிலம். என ஸமுடிரிவுகளான சூசத்
 தீபும், விளங்குதலையும், அவைகளில் வித்துரும, கேசுப்ப
 திதிவான், புஷ்பவான், குபேரயும், ஹரி, மந்தரம் என்னுஞ்
 சத்திரிகளும் அவைகளில் நாராயணாதபாகா, சிவபதிச்
 திரா, கமதி, பந்திராயு, தாமஸா மலி முதலிய நதிகள்
 சிறந்து விளங்குதலையும் தரிசு, காவிரிக, தேஹ, மந்தே
 ஹா என்னுஞ் சாதியர் தேவயஷி கின்னா கிர்புருஷகார்
 தீர்வாதிகளுடன் கலந்து வாழ்தலையும், பூபகவான் பிரம
 னுரையாக விளங்கு தலையும் குழையென்னு நாரணர்புல் அவ்
 விடத்தில் மிகுத்திருந்தலு முடையது.

அதனைச் சூழ நெய்க்கட்டன் கிணக்குதலையும், அதனைச் சூழ கிரவுஞ்ச மென்னுந் தீபமானது குசலம், மணமகம், உஷ்ணம், சிவரம், அந்தகாரம், முனித தூத்துபி என்னும் பிரிவினவாக் கிணக்கு தலையும், அவைகளில் கிரவுஞ்சம், வாமனம், அர்த்த சாநரம், ரத்தினம், கிரிபாவிருது, புண்டரீகம், தூத்துபி பென்னும் மலைகளும் அவைகளில் தென்கி, குமுதவதி, சந்தியா, ராத்திரி, மனோஜா, வசியா, புண்டரீகா என்னு நதிகள் அழகுற வோடுதலையும் புஷ்கரா, புஷ்கல, தன்னிய, திஷ்ப் என்னுஞ் சாதிபார்க்கள் ருத்திர ருபி பாக கிணக்கும் ஸ்ரீமூரிரியை ஆராதித்தலையும் உடையது, இதனப்புறத்தில்,

மலைபரற் பெயர்பெற்ற கிரவுஞ்சதீபமானது சூழ்ந்த பாற்கடலாற் சூழப்பட்ட டிருத்தலையும், அதைச்சுற்றி சா சந்திவானது, ஜலகம், குமாரம், சுருமாரம், மரிசகம், குகமோதம், கவேதம், மஹாத் தருமம் என்னும் பிரிவுகளாக கிணக்குதலையும் அவைகளில் உதயம், ஸாவதம், ஜல்தாரம், சிபாமம், அம்போகிரி, ஆம்பிகேயம், கேச்சரியென்னு மலைகளும், அவைகளில் சுருமாநி, குமாநி, நனிநி, வேணுகி இட்சு, தேனுக்கா, கபாத்தி முதலிய நதிகள் கிணக்கு நத்யும், அவைகளில் பங்கர், மாதகர், மானசர், மஸ்தகர் என்னு ளான்கு சாதிபார்க்கள் ஸ்ரீமன் நாராயணனை சூரிய சொரூபி யாக ஆராதித்தலையும் மிகவுழுயர்ந்த சாகவிஞ்சுத்தலற் சோடித்தலையும் உடையது.

அந்த சாகத்திவைச்சுற்றி பாற்கழுவென்னும் கீர
சமுத்திரமானது சூழ்ந்துநிற்க அதைச்சூழ புஷ்கரமென்
னுத்திபமானது, மதுராதீதம், தாகதியென்னும் இருபிரிவாக
மானசோத்தர மலையுடன் விளங்குதலையும் அத்தனில் வாழ்
வார்மற்றதத் தீபூவூகிகளாப்போலன்றி அரோக திடகாத்
திரவாய் சாதிபேத சமய பேதமின்றி ககான பகிகளாய்
பதினாயிரம் வருடங்கள் சீவித்திருக்கும் பரக்கியம் பெந்
றிருத்தலையும் யாதொரு தேவதர வணக்கமு மில்லாதிருத்
தலையு முடையது.

அதனைச்சூழ நன்னீர்க் கடலென்னு சுத்தோதக
சமுத்திரமானது விரிந்து கிடத்தலையும் அதற்கப்பா லன்
டக்கவ ரென்பது விளங்குதலையும் உடையதாய் ஐம்பது
கோடி அகல அளவுள்ளதாய் விளங்குகின்றது.

இதனடிப்புறமானது பாதாளமென்னும் பெயருடைய
யதாய் அதல, விதல, நிதல, தாரதல, மதுராதல, சுதலபாதா
ளமென்னும் பிரிவினவாய் விளங்குதலையும் அவைகளில் பல
வகை வர்ணங்களான மலைகளும் சொர்ணமயமான பூமிக
ளும் விளங்கு தலையும் அவைகளில் அகர சாதிரிசூரபு,
நாகசாதிரிசூரமும், உல்லாசமாய் வாழ்தலையும் பூமிநாதத்
திற்போலன்கோலெ சஞ்ஞாநகாதி பகிசாலங்களை யுடைய
சூராமங்கலீதும், வாலிகளும், வீணுவேணுதாலாதி சுத்தோ
தகங்களும் உடைத்தா கிருத்தலையும் அனந்த வென்னுஞ்
சிறந்த நாமத்துடன் சூதிசேஷன் விளங்குதலையும் இவை
தனாக்குத் தீழ்ப்புறத்திள் பொய்ச்சாகி உறவேணும்.

ஒரு தலையாகத் திருமானங் கூறுவோனும், "அசத்தியப் பேசுவோனும் இவனை யொத்தாரும் விழுந்து வருந்த ஸ்ரீ பகவான் அமைப்பித்துள்ள ரீவுரவ நீரக மிருத்தலையும். சிகைவக் கொல்லோனும் ஊமையழிப்போனும் கோகத்தி செய்வோனும் பிராணிகளை மூச்சைத்தவிர செய்வோனும் விழுந்து வருந்த வமைத்துள்ள ரோதநரக மிருத்தலையும்

கட்டுகுடிப்போனும் பிரமஹத்தி செய்வோனும் சோ ணும் இவர்களை யொத்தாரும் விழுந்து வருந்துஞ் சூகா நரகமிருத்தலையும்.

அரசனைக் கொல்லுவோனும், வணிகனைக் கொல்லு வோனும், சகோதரி குருதாரம் முதலியவர்களைப் புணரு வோனும், ராஜபடர்களைக் கொல்லு வோனும், விழுந்து வருந்துந் தப்தகும்ப நரகமிருத்தலையும்.

"சுத்புடை மனைவியை விற்போனும் கல்லோரைச் சிறைப்பிடுவோ னும், வைதீசயோக்கியமான அசுவங்களை விற்போனும் அடைக்க லம் புருந்தாரை, யாதரியாத்நனும் தம்மீதன் புடையாரை அடித்துத் தன் புறத்தியோனும், விழுந்து வருத்தற்குரிய தப்தலோகமென்னு நரகமிருத்தலையும்"

குருதுஷகனும், மருதி புருஷியாதியரை யனைவோ ரும் விழுந்து வருத்தற்குரிய ஜுவாலா நரக மிருத்தலையும் வேததுஷகனும், வேதகிங்கிரயனும் சங்கமபோக்கிய மற் றேரோடு ரங்கமஞ்செய்வோனும் விழுந்து வருத்தற்குரிய லலனமென்னு நரகமிருத்தலையும் சோரனும் லோகவிஜோ தியும் விழுந்து வருத்தற்குரிய விலோமமென்னு நரகமிருத்

அனுமத் பராக்கிரமம்.

௧௩

தலையும், தேவதாயும், பிரம்மணத்தையும், பிதிர்க்களையும், உத்தமவஸ்துக்களையும் தூஷிப்பவனும் பரோபத்திரனியும் சூதாத்திரத்திரியையும் புடைப்போனும் விழுந்துவருந்தற்குரிய கீழ்மிகுநீருநி பரிசுமென்னு நரகங்குத்தலையும்.

பிதிர்க்களையும் அதிதிகளையும் விடுத்து முன்னுண் பிபானும் கிராதி முதலாயினுக்கு கொலைக்குரிய ஆயுதங் களைச் செய்து கொடுப்போனும் விழுந்து வருந்தற்குரிய வாலாபட்டமென்னு நரகமிருத்தலையும்.

கண்ணிகள் கத்திகள் முதலிய செய்து பிராணிகளை விரிச்சிக்குமாறு கொடுப்பவர்கள் விழுந்தழுந்தற் குரிய விசலன்மென்னு நரக மிருத்தலையும், அபொக்கிய னிடத் திறுனும் லாங்குவோனும், அனதிகாரிக்கு வைதிககருமஞ் செய்து வைப்போனும், சோதிட தூலால் முறையின்றிப் பலன் கூறுவோனும், விழுந்து வருந்தற்குரிய அதோமுக மென்னு நரகமிருத்தலையும்.

பிறிட்டுத்தி லடஞ்சாதிப்போனும் ருசியான வஸ்துக் களை அபலாருக்குக்கொடாமல் புகிப்போனும் நாய், பன்றி கோழி, பூனை, காடை, கவுதாரி, முதலிய பறவைகள் முத லியவைகளை வளர்ப்போரும் விழுந்து வருந்தற்குரிய பூய வகமென்னு நரக மிருத்தலையும்.

மறையோனாகப்பிறந்து கூத்தாடிப் பிழைப்போனும், மலையுத்தஞ் செய்து பிழைப்போனும், தூண்டில் முதலிய கொண்டுமின்பிடிப்போனும் உண்ணப்படாத அன்னத்தை

யுண்டோனும், விஷமிடுவோனும் கோட்டுசொந்துவானும், மனைவியைக் கட்டிக் கொடுப்போனும் வீட்டைத் தீக்கிரையாக்குவோனும், சினேகிதனைக் 'கெடுப் போனும், கொன்று தின்பார்க்குப் பறைமவகளை விற்போனும், யா கத்தி வாட்டாக் கொடியை விற்கிறவனும், விழாந்து வருந் தற்குரிய குதிராரம்பமென்னு நரகமிருத்தலையும்.

யாகத்தை யழிப்போனும், ஊரை, யழிப்போனும், விழாந்து வருந்தற்குரியவை தரணியென்னு நரகமிருத்தலையும், பணத்தினாலும் இளமைச் செருக்காலும் ஊரெல்லா முதலியவைகளை யழிப்போனும் அசுத்தனும் மோசக்கார விழாந்து வருந்தற் குரிய, கிருஷ்ணமென்னு நரக மிருத்தலையும்.

சத்தருமங்களுக்கன்றி பலாசமுதலிய மரங்களை வெட்டுவோனும் ஆட்டுவாணிபனும் மிருகங்களைக் கொலைபுரிவோனும் விழாந்து வருந்தற்குரிய அக்கினி சவாஸமென்னு நரகமிருத்தலையும்.

விதவையையும், ஆசிரமப் பிராந்தனும் விழாந்து வருந் தற்குரிய சந்தரிசமென்னு நரகமிருத்தலையும் அன்றி இவ் வாறான பாவிகள் விழாந்தனுபவித்தத் தக்க விவைபேரின்று பல்லாயிர நரகங்களையும் உடைய அடிப்புறத்தினையு முடையது.

இதன் மேற்புறமானது பதினாயிரம் யோகனை அக்ஷ மும் ஒன்பதினாயிர யோகனை விபரபகமும் உடையதாயி

இருபுறத் திரிகளையுஞ் சேர்க்கிற கடைபாணது (ஏர்க்கா
லானது) இருபதினாயிரம் யோசனை யளவுள்ளதாயும் ஐற்
றெருபுறத் திரிகளாஹ் ஒந்கோடியே எண்பத் தேழுலட்
சம்போசனை யுடையதாயும்விளங்க அதனில் மாட்டி விருக்
கும் ஒற்றையாழியினது சம்வத்ஸரரூபமாய் காலை, உக்ளி,
மரீஸ் என்னு நாட்டுரிவான இரிககோப்பிடமும் சம்வத்ஸ
ரம், அரிவத்ஸரம், இடாவச்சரம், அனுவச்சரம் இத்வச்ச
ரம் என்னும் வருஷ பேதங்களைந்துமே அசங்களா யுள்ள
தாயும், இருதுக்களாஹ் சுற்று வட்டமா யுள்ளதாயும்,
விளங்க வமைத்த சதத்தில் காயததிரி, பிருகதி, உக்ஷரி,
ஐசதி, திருஷ்டிபு, அனுஷ்டிபு, பங்தியென்னுஞ் சந்தசே
மும் குதிரைகள் ஏழாயமைய மற்றொரு புறத்திரிசானது
நாற்பத்தையாயிரத் தைந்துறு யோசனை யளவுள்ளதாய்
துகத்தடியின் பாதியோடுகட வாயுருபமான கயிறுகளாற்
கட்டப்பட்டு துருவனை பாநாரமாகக்கொண்டு நிற்கப்பேரி
ரிசிற் கோவையிட்ட சக்கரமானது மாணசேத்தரபர்வதத்
தின்சிரசில் விளங்க அழகிய அவ்விரதத்தை ரிஷிசின், கந்
தருயர், அப்சரக, பசுஷர், சுப்பங்கள், ராசுஷர்கள்,
வாலகில்லியர் முதலியவர்களாலே சோபிக்க அதனில் பக
வானுன சூரியன் ஏறியருளி உலகத்துக்கு வேண்டிய உப
காரங்களைச், செய்து செல்லுவிற் சூரியலோகமும்.

அதற்குமேல் மூன்று சக்கரங்களையும் வேள்ளிய
பத்துக்குதிரைகளையும் உடைய அழகிய சதத்தில் சுந்திர
துவலகிசிற் சந்திரலோகமும்,

அதற்குமே லெபான்வண்ணமான எட்டுக்குதிரைகளை யுடைய அழகிய விமானரத்ததினாலாவுகின்ற புதுனுடைய உலகமும்

அதற்குமேல் எட்டுக்குதிரைகளை யுடையதும் முன் றிஜ் நடு என்னும் பாகங்கள் சிறந்து விடங்குகின்ற சைவர் ணமயமான ரத்ததி னாலாவுகின்ற அக்கொனுடைய' ழைக, மும்,

அதற்குமேல் பதுமராக மணி பேர்ன்றி நிறமுள்ள எட்டுக் குதியைகளை யுடைய தீவண்ணமாக விளங்கும் விமானரத்தில் உலாவும் அங்காரக னுலகமும்,

அதற்குமேல் எட்டு அவேத வரம்புரணிகளையும் மற் றைய அலங்காரங்களையுமுடைய சுவர்ணமயமான பரிய தேரில் உலாவுகின்ற வியாழன துலகமும்,

அதற்குமேல் சித்திரவர்ணமான ரத்ததினாலாவுகின்ற பங்குவங் கரியோனுமான சனியன துலகமும்,

அதற்குமே லருந்தவஞ்செய்து ஆதி நாராயணனு கிருபைபால் விளங்கும் 'வசிட்டர்திகளான சந்த ரிஷித னின் மண்டலமும்.

அதற்குமேல் சிலசுன்னியமுன தருவனது சீழந்த மண்டலமும்.

அதற்குமேற் கற்பகால ஜீவினான் மஹாரிஷிகளின் வாசஸ்தானமான மஹாலோகமும்,

அனுமத் பறாக்கிரமம்.

கவு.

அதற்குமேல் பிரமபுத்திரர்களான சகீர்கரீதி ரிஷிகள்
வாசஞ்செய்யுஞ் சனலோகமும்,

அதற்குமேல் கிரளாயக் கிணியினு மழியாத வைராச
ரென்னுந் தேவர்கள் வாசஞ்செய்கின்ற தபோலோகமும்,

அதற்குமேல் ஜகத் சிருஷ்டாவாண பகவான் பிரம
தேவனுடைய வாசஸ்தலமானதாயும் புனர்ஜனன மில்லா
தவர்களின் வாசஸ்தலமாயுமுள்ள சத்தியலோகமும் அழி
யாது விளங்குதலையும் உடையது.

இவ்வகைய விசித்திர வேற்பாடுகளை யுடைய இந்த
பிரபஞ்சமானது பூலோக, புவர்லோக, சுவர்லோகமென்று
மூன்று பிரிவினதாய் விளங்குகின்றது இந்தப் பூமிமுதற்
பாதாள பரியந்தமாய்க் காலாலே கூடந்து போனத் தக்க
தான இடம் பூலோக மெனவும் சூரிய மண்டலத்துக்கும்
பூமிக்கு ஊடுவாய் சித்தசாரணதிகள் சுஞ்சரிக்கும் ஆகாய
வெளியே புவர்லோக மெனவும்.

சூரிய லோகமுதற் சத்தியலோகபரியந்தம் சுவர்லோ
கமெனும் பெயருடையதாயும் விளங்க விளங்குகின்றது.

இத்தகைய மூன்றடுக்கான இந்த வலகமாயே மனை
யகத்துக்கு அழகிய ஒளிமணி விளக்காகவும்.

“தலமேயப் பத்யகீழ். கர்ம கர்த்தாணி

நலமேயப் பரத்யகீழ் பரஹ்மாவரி

நலமேயப் பரத்யகீழ் விஷ்ணுவாரி என்பனவாதி உபநிஷத்.”

வசனங்களால் மறந்தார்கள் நீயே கர்மனத்தா வென’
 வும், நீயே ப்ரத்தியட்சமாண பிரமனெனவும், நீயே பிரத்
 தியட்சமாண கிஷ்ணுவாகின்று பெனலும் துதிக்கும் பேரீ
 ளமபுடன் கிளங்குகின்ற சூரியபகவான் தீழ்த்திசையில்
 அருண நிறமாயுதித்து அருங்கதிகளைப் பரப்புகிற சூரத்
 தில் அஞ்சனாதேவி பென்னும் வானரமாதின் கற்பபூநி
 ளாய் வாயுசதனாய் அரக்கர் குலத்தை யழிப்பா னவதரித்
 திருந்த ஆஞ்சனேயனான அனுமான் மிகவும் இளங்குழ
 வியாய் அன்னைபின் மடியிலிருந்து பாலருந்துபவர் அச்
 சூரியனைச் சென்றிற் வாய்ந்த பழம்போல ஒளிபொருந்தி
 யிருத்தகைக் கண்டு அன்னா வீதென்னையென வவனும்,
 கிளைபாட்டா வீதோர் கனியெனத்தாமும் தாமுன்னும்
 பழவர்க்கன்கனி விதுவு மொன்று யிருக்கலாம். எனக்
 கருதி அதனைப் பறித்தருந்தலா மென்று மெண்ணங்
 கொண்டு பெற்றவன்னை மின் மடியினின்றும் கிணர்தெழு
 ந்து வீடுருவங்கொண்டு, ஒரே பாய்ச்சலாகக் குரிய மண்
 டலத்திற் குகிவருத்தும், இவரது ப்பயக்காமான வருகை
 கையுங் உருவத்தைபுய்க்கண்டு குரியதும் அவதூடரிருந்
 தாரும் கிணர்த்து பயந்து தீழே சூதித்தோடியப் போய்விட்
 டாக்கன் ஒடுமலர்களை விடாமலிவரும் பின்பெட்டா வுல
 ரனைவரும் இந்தப் பரக்கிரம உருவ மின்னதென்றறிந்து
 கொள்ளு மாந்தரின்றி இந்திரன் கையிற் சென்னெளித்

தார்க்கெய்யன் நி எவரும் எதிர்த்து நின்றிருக்கை இத்தகைய
பாக்கிராம சாலிபான வனுமாவை நாம் விரைந்து வோடின
இதனை.

மேருகிரிக்கு பீதா தீர்த்தம் பெரு மெய்யீர்
பாரி துளிக் குத் தாசா யிடுக்கும் வாலகீர்
பாசா பெய்க்கு நோன்மை வலத்தீர் பழியத்தீர்
சூரியனைச் சென்றெய்து படத்தீர் தொடங்கல் வீர் என் துயர்

கார்வாய் கருங்கட னுத்தைய நிகழகன்
கருத் துயில் கிழித்து கீக்கித்
கலைமகன் மனுவன் நிருத் கோயி விமேனிக்
கதவக் திதக்தும் பெய்யோன்
குங்காய் கடர்ப் பிறம்பொடு வெளியாக் கண்டே
கடுபெய் கிரையிடு வெனாத்
தொழு தகைய வன்னை புடன் மொழிவழி
பெழுத் துதிண் டோனியை புடைத்து காலித்

தார்க்கயத்த பரிபெழு முகைய வருணன்
நுழைநுழை வெகு வெளியி வெந்தைத்
கட வெரித வெதிருதித் தாவிதக் கதித்
தலைமனைக் கவிசை வெய்க்குத்,
தேர்வாய்க் குகை கிழங்கிடவாய் திந்தைத்
செய்க்கை யாடி பருகை
நிதிநி தேதாரை நீரவறு மந்தனை
செய்க்கை யாடி பருகை.

என்றும் வருவனவற்று னாண்டக.

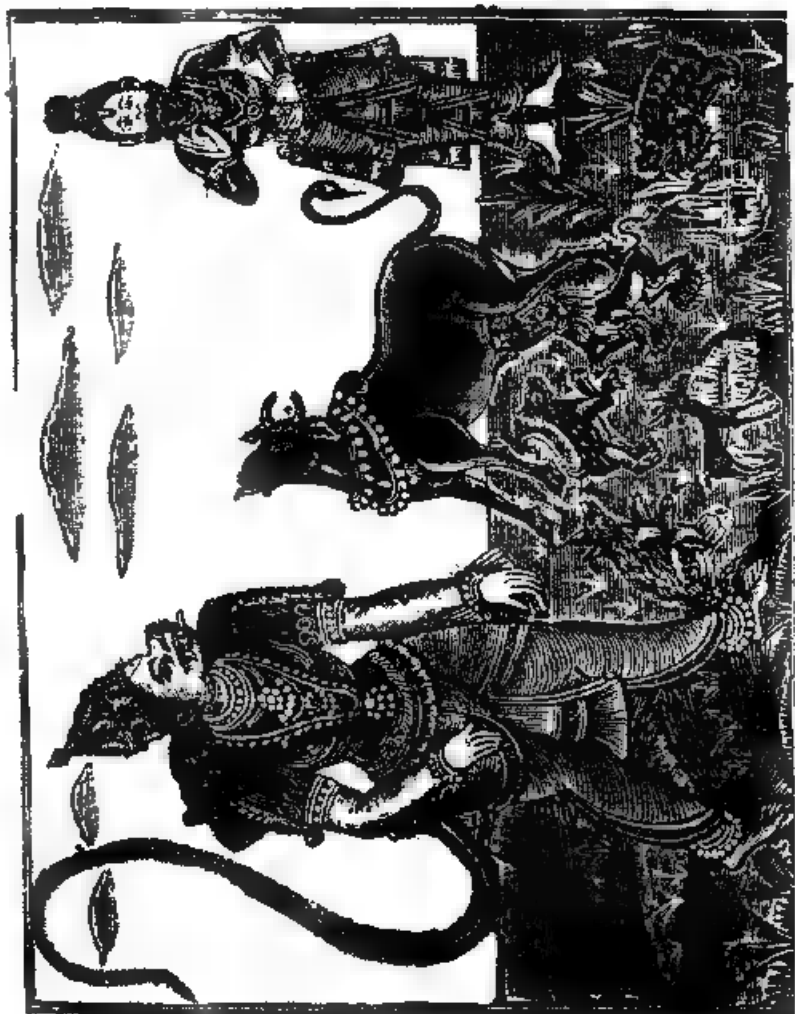
௨ - ௭1து.

உக்கிர லீலா பராகீரமும்.

அருகீர்க்கழி நெடிலடி யாசீரிய விருத்தம்.

முள்ளரை முனரியண்ணல் போன்றது முனிவர் தங்க
முள்ளைத் தெய்தி மூர்தா லுறுகளைச் சீரையாதி
தள்ளியு மறுத்துஞ் சிறைத் தனைப்பக முறையுண்பித்து
என்னவின் றறுவராசி யேய்த்தமா குதிதான் போற்றி.

(இ-ள்.) முட்களை இடையிடையேயுடைய தாமரைமல
ரை யாசனமாடிக் கொண்டு விளங்கும் பிரமதேவனை யொத்த
வசிட்டாதி முனிவரின் ஆச்சிரமங்களு ளெய்தி “அவர்க
ளுடைய முப்புரி தூல்களையும் ஆடையாகிய மூவுரி முத
லியவைகளையும் கீழே தள்ளியும் அறுத்தும் சிங்கத்தின்
குட்டி புலியின் குட்டி யாதிகளைப் பிடித்துக்கொண்டெய்து
ஆசிரமங்களிலுள்ள பசுக்களின் பாலை யுண்பித்தும், பல
சிறு குறும்புகளைச் செய்தும் அம்முனிவரால் நல்லறிவு
பொறுமை திரமாதியபெற்று நற்செய்துட னென்றிர்வு
யாகவென ஆகிகுறப்பெற்று விளங்குகின்ற ஆளுகையு
டது திருவடிகட்கு நமஸ்காரம் எ-று.

இதன் வரலாறு.

திரிமூர்த்திகளான பிஷ்மாதி தேவர்களாற் கொடுக்கப் பெற்ற வரத்துடன் பராக்கிரமரான ஆஞ்சனேயரானவர் அஞ்சனா தேவியிடம் வளருங்காலத்தில் பாலலிலை செப் வாராய் வனங்கள் தோறும் மலைகள் தோறுந்திரிந்து பலப் பல விநோதமான வினையாடல்களைப் புரிந்து வருபவர் சிறைமொழி மாந்தரான வசிட்டர் கண்ணுவராதிய விருடி கள் வாசஞ்செய்யுஞ் தபோவனங்களுட் சென்று தேவரும் மற்றுப் பாவரும் உட்புகுதற்கஞ்சும் மீமன்மைவினையும் பரி சத்தத்தினை யமுடைய அவர்களினுச்சிரமங்களுட் புகுந்து அங்கு கொடிகளிற் கிடங்கும் உபவீதங்களையும் உடுத்தற் குரிய மரவுளிகளையும் எடுத்து அறுத்தும், கிழித்தும், மற்றும் பிறபொருள்களை யுருட்டியும், உடைத்தும், பத் திராப்புப் பலங்களைப் பலவாறிறைத்தும் பூரணரும்ப முத லியவைகளைத் தலைமொக வைத்தும், சிங்கக்குட்டி புலிக் குட்டி முதலியவைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு சென்று ஆசிரமங்களிலுள்ள பசுக்களின் மடிகளில் வாய் வைப்பித் துப் பால் குடிப்பித்தும், சிங்கம், புலி முதலிய பின்றுரு டர்ந்தாவைகளை அடித்தும், உடைத்தும், வளர்ப்போர் பின்பு கணக்கினை பொப்பத் திரிபச்செய்தும், அனேகங் காலம் கோடிகொண்டு வெட்டித்தும், கிழாத மறா விரு ளுக்களை வேருடன் பிடுங்கி வெறித்தும், அதட்டிவேரரை யுச்சுறுத்தியும், பயங்கரமான இச்செயல்களைச் செய்த லுக்கண்ட வசிட்டசி முனிவர் ஞானதிருட்டியா விஷகா

வாயுருமார செனவும், முக்கண்ண ரெனவும், ரொஞ்சிவி
யெனவும், இவர் திருவவதாரம் லோக சட்சணுர்த்தமாக
வுள்ளதெனவும், உணர்ந்து கூடுப்பதை விடுத்து ஏ குழல்
தாய் நீ இன்றுமுதல் சிறந்த தல்வி, பொறுமை, குழக்க
முதலியவைகளை யுடையவனாகக் கட்டினாய் இச்சிறு குறையு
முதலிய தீச்செயலனைத்தும், நினைவி னிட்டொழிக என
ஆசீர்வாதம் புரிந்தனர்.

இதனை,

பாசிலை பொதுரு முருக்கியைன்ன சுருக்கணி கோல்கொடுமும்
படிநு முருக்குவதிட்ட மகாமுனி ய படிவர்கன் சாலதொழங்
கோசெ படலம் குலகுலையப் புனைதாலது நாலினையத்
கொண்டு புலிச்சிறு கன்றையின கதக கோளரி வன்பதழைத்
கேசிக சரயியின் முலைநர்லித்த புழைந்த குறம்புசனாந்
சேறிலும்பொலையும்பெறுகெண் தவர் செப்பியவாய்மொழிகொண்
டாசறுகல்வி மகோத்தி அண்டவ வாருக செகல்கை
யருள்பொழி திரிநேத்திர முனமாருதி யாடுக செகல்கை.

என்பதாயிற் றுணர்க.

௨ - வது.

சூரியரத சக்ரவர்த்தித பராக்கிரமம்.

எழுநீர்க்கு நேடிவடி யாசிரிய கிருத்தம்.

அருத்தவம்புரித்த திருத்திழை மடந்தை யஞ்சனை புளங்குதுருதப்ப
மருத்திலு மிகியமறைப் பொருண்முதல மாதவர் பணிதருப்பரிதி
தருத்தவாக் குரவனென வவற்சார்த்த சக்கரவீதி விந்துவார்த்த
பெருத்தவையனுமன்றிருவடிமனைப் பெருமவர்த மிழைக்கினோம்

(இ-ள்.) தம்மைப் புதல்வனாகப் பெறுதற்குரிய அரிய
தவங்களைச் செய்த சர்வபாண பூஷிதையான அஞ்சன
தேவியி னுன்னமானது மிக்க மகிழ்ச்சியடையும் வண்ணம்
தேவரமுதினுயிரிய வேதார்த்த முதலியவைகளைச் சிறத்த
தவமுடைபாராளே வணங்கப்படுகின்ற சூரிய பகவானே
உபதேசித்தற்கு வல்ல குருவென்று கருதி யவரது சன்னி
தியை படைத்து எமக்குக் கலைஞானங்களை பருளுவீராக
என்றவுடனவர் தருதம் நீ இருந்து கேட்டற்கு இடமு
மில்லை இந்தத்தேரிலன்றி மற்றையிடத்தில் யாம் வருதற்கு
மியலாதென்னதும் காழாமது தேரின் சக்கரத்தினின்றே
கேட்டுக் கொன்னுமின்றோமென்று அவரது தேரின் சக்
கரத்தினின்றே அஞ்சூரிய பகவானு னுபதேசிக்கப் பட்ட
வவையா காணங்களைபும் பிறனாக்களைபு முணர்ந்த பேரிய
தகமைபையுடைய ஆஞ்சனேயரது அழகிய சரணமலைக்
களை மிக்கவவர்களா வருச்சித்துப் பணியோமாக எ-து.

இதன் விவரம்.

முன் பரக்கொமத்தில் உரைத்த வண்ணம் சூரிய பகவானை உன்னும் கனிகனி லென்றெனப் பிடித்துண்பான் விரைந்து வருதலைக்கண்டு பயந்தோடிய சூரியனுர் தேவராதியரும் இத்திரனை அடைந்து தும்புமப் பிடித்துண்பான் எதுவேர ஒரு பிராணி பயங்கரமான உருஷன் வருகின்றதென்று கூறக்கேட்ட இத்திரன் இஃதென்ன உலக விளக்காகிய சூரிய பகவானை விழுங்குவான் வாய் திறந்து வருவ தெதுவாயினுமாகுத அதன் வருகையைத் தடுக்க வேண்டியது எமது கடமை எனக் கருதிய இத்திரன் பண்டிருந்த மலைகளி னிறகுதனை அறுத்து அவைகளை அசுலங்கனாக்கிய பாரியகூரிய வச்சிரப் படைபை பெடுத்து விரியடித்தான். அடித்தலும் அந்த வயிரப் படை விரைந்து சென்று அஞ்சன குமாரரது அழகிய கன்னத்திலொரு வடுவினை புண்டாக்கிப் போதலும் இவர் அச்சூரியனை யுன்னும் கனியல்ல வென்றுணர்ந்து திரும்பித் தம்மிட மடைந்தனர். அங்கணர் தம்மிட மடைந்த புதல்வனது கன்னத்தில், வடுவுற் றிருத்தலைக்கண்டு நனி கவலையுற்றிருந்த மாதாவினேதிரே யெய்திய தமது பிதா, ஶரண வாய்ப்பவான் எதனாஸிச் செயலுண்டாகிய தென வரணோசித் துணர்ந்து இளங்குழலி யறியாது வருதலைக் கண்டு இம்முடற் தனமான காரியத்தினைச் செய்வான். துணர்ந்த இத்திரனை யேன் ஏனைத்தேவர்கள் தடுக்கப் படாது தேவர் அஃதினக்குழலி யறியாப்பருவந்தர வருந் கனிபென வெண்ணி வருகின்றது அது வாயுயின் பின்னை

அனுமத் பராக்கிரமம்.

உரு

என்று தடுத்தார்களா இல்லையே சரி இருக்கட்டும் இத் தேவர்கட்கு எத்புத்தி புகட்டு கின்றேனென்று கடுங்கோ பத்துடன் ஆஞ்சனேயரை எடுத்துக்கொண்டு எவருக்கும் தெரியாமற் பாதாளத்திலொரு குகைக்குட் சென்று மறைந் திருந்துகொண்டிருந்தனது தொழிலாவது அனைத்தையடக்கி மென்மையாக இருந்தனன்.

வாயுதேவன் ஆஞ்சனேயருடன் மறைந்து இருந்த மிறிது நெரத்துக்கு உல்லாசம் நாடாது மலையோரணி ஏழு வகைத் தோற்றத்து உண்பத்து நான்கு நூல்களும் ஜீவராசிகளும் காற்றின்றிப் புழுங் பிசியும் உள்ள அகநாள் தேவ பூனை முதலிய சங்காரியங்களும், காமகேசி விலாசாதிய அசத் கிரிபைகளும் இல்லாது குனியமாயின அங்குணஞ் குனிய மானதனைக்கண்டு அபரண நரியென்னு மும்முர்த்திகளும் இவ்விதாதிகளான தேவர்களும் யிருகு வாதிய ரானிஷி சிரேட்டரும் ஒருங்கு நேர்ந்து காற்றியங்காற் தற்குக் காரண மென்னையென யுரலோசித்தார்கள் ஆகவே சித்தார்க்கு ஆஞ்சனேயரை இந்திரன் வச்சிரத்தா சென் னது காரணமாகக் தெர்ப்புகொண்டு வாயுபகவான் வாயு செய்தன என்னுணர்ந்து அவருக்குச் சமாதானம் ஆகியும் வண்ணம் அனைவருமாக வாயுதேவனது உலகத் திற்சென்று பார்த்தார்கள் பார்த்து அவரங்கில்கா திரைத் தலையுணர்ந்து அழர்சென்று மறைந்திருக்கும் இடத்திற் யுணர்ந்து அனைவருமாக அவ்வாயுதேவனெதிரேசென்று துடலகிதுள்ள பிரானிகளுக் கெல்லாம் பிராண சொரூப

மாக் உன்னவரே ■ பிராணிகளின் ஜீவாதார மானவரே
 ஓ வன்மைபிற்சிறந்த மஹாலிரரே. உலகினை பொருமுடிவி
 லேந்தும் துதிசேஷனினுஞ் சிறந்த வன்மையாளரே உமது
 கண்களைமுடி உமது புதல்வனை மடியில் வைத்துக்கொண்டு
 இந்தப் பிலத்திலிருப்பது முறையன்றும் எதிரினிப்பவர்
 களை யாவரென்று கண்களைத் திறந்துபாரும் ■ மிருகையாக
 னரே எழுந்திருமெனப் புத்தூகரத்த தேவர்களின் வச
 னங்களைக் கேட்டு மெல்லெனக் கண்களைத்திறந்து லோக
 பாலகரின் வருஷையை யுணர்ந்து விசைந்தெழுந்து அவர்
 களை வணங்கிக் கோபமும் வாட்டமும் பொருத்திய முகக்
 குதியுடன் நின்றனர்.

அங்ஙனம் நின்ற வாயுதேவனைப் பார்த்து அனைவரும்
 உம்முடைய இளம் குழந்தையென்று தெரியாமல் தேவ
 ராசன் வச்சிரத்தா வெறிந்ததேயன்றித் தெரிந்து செய்த
 தன்று புத்திரவாத் ஸல்லியத்தால் நீர் இவ்வாறு செய்
 தால் உலகிலுள்ள பிராணிகள் வருந்து மெனபதனை மறந்
 தளிர்போலும் ஓ வாயுதேவனே உம்முடைய மகனை இந்
 திரன் வச்சிரத்தா லடித்தீர் மென்று கோபம் கொள்ளு
 வேண்டாம் இனி எந்த தேவதாஸ்திரமும் உம்முடைய
 குமாரனை ஒன்றுஞ்செய்யாது பிரதாஸ்திரமொன்று மீடத்
 திரமொரு முகர்த்தநேரம் உமது மகனைத்திறந்து நிறத்
 தும், அதுவும் எதிர் காலத்தில் உபகாரார்த்த மாகவே
 முடியும். ■ வாயுதேவனே உம்முடைய குமாரன் இனி
 யெந்நாளும் அழியாத செஞ்சீவியாக இருக்கீக்டவன்

கண்ணத்திற் புட்ட வடுவென்றி வேறுவடு இவனுக்கெனியுள் டாகாது. வடுவின் காரணமாக இன்று முதல் இவன் அது மான் என்னும் பெயருடன் சிறந்து விளங்குவானாக.

பூவுலகே முதலிய அனைத்து லோகங்களிலுமுள்ள ஜீவ கோடிதனில் இவனுமான் ஒப்பு முயர்வுமற்ற வன்மை யானதும் ஜயசாலியும் புகழ்பொருந்தியவனுமாக விளங்கு வானாக.

என்று இவ்வபோன்ற பல நூறுவரங்களைப் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் கொடுக்க ரிஷிகளெல்லாம் ஆசீர் வதிக் கக்கேட்டு வாயுதேவன் கோபமாறித் தேவர்களையும் முனி வர்களையும் வணங்கி இனி ஜீவகோடிகள் சகத்துடனிருப் பார்களென்று கூறுதலும், எங்குநறுங்காற்று வீசப்பெற்று அனைவரு முள்ள முவந்தனர், அனைவருக்கு முன்னக் கினர்ச்சி யுண்டாமாறு வாயுதேவன் செய்தவுடன் அவரை நாடிவந்த அனைவரும் அவரைப் புகழ்ந்து தத்தமிருப்பிடி மெய்தினார்கள் வாயுதேவனுந் தமது குமாரரான ஆஞ்ச நேயரை அழைத்துக்கொண்டு பூவுலகெய்தி அவரவர்க ளான அஞ்சனுதேவியிட மவனை விடுத்துச் சென்றனர்.

அன்றைய மத்தனும் கண்ணி விமைபோல இவரை அதிகாரத்திரமாக வளர்த்து வந்தார்கள். அக்காலஞ்சோட் டென் வளர்ந்த பெருந்தகைக் கெளயானவ ரெவருயிற் காதரராய் பிதாவினு லெல்லாச்சடங்குஞ் செழுப்பப்பெற றும் பிரமசாரிபாகிச் சாதிரங்களை ஒதி யுரைத்தக்க பருவமெய்தி நின்றனர்.

இங்ஙனம் சாத்திரங்களை யுணரத்தக்க பரிவமடைந்த ஆஞ்சனேயர் கைல கலைகளைப் பொருக்கே யுணர்ந்த ஒரு ஆசாரியனை உள்ளத்தான் தேடி வேதசொருபியான சூரிய பகவானே சிறந்த உபாத்தியாயனுென்று கருதி வினாந்து சூரிய மண்டல மெய்திச் சூரியனைக்கண்டு யான் தேவரிடரித்தில் வியாகரணாதிசாத்திரங்களைக்கற்குமாறு நிரூபிப்பவருக்குத் தின்மேன் யான் வாயுருமாரன் என் அன்றை அஞ்சனாதேவி என்று கூறினாள்.

இம் மொழிகளைக் கேட்ட சூரிய பகவான் நம்மைப் பிடித்துத் தின்னங்கருதிச் சில காலத்துக்கு முன் பேருரு ஷங்கொண்டு வந்தவ னிவனன்றோ இவனிடத்தில் நாம் பணகவைத்துக் கொள்ளப்படாது இவன் கலைகளைக் கற்க விருமா? வந்திருக்கின்றான். நாஞ் சொல்லேனாம் மற்றெவ ரெவரிட மேனாஞ்சென்று கற்றுக்கொள்ளொன்றுகொன்னால் இவனால் நமக்குத் தீங்கு நேரிட்டாலாம நேரிடலாம் இதற் கென் செய்வது என்றிலோசித்து இவ்வாறு கூறினாள்.

மாருதி! யான் எப்பொழுதுஞ் சுழன்று கொண்டே இருக்கும் இந்த ரதத்திலிருந்து கர்மசாட்சி பென்னு முறையில் மாருது நடக்கவேண்டும் இதத ரதத்திலோ பூரணமாக இருக்க வேண்டியவாகன் இருந்து தத்தித் தொழிலைச் செய்கின்றான்' இந்த ரதத்துக் குள்ளிருந்து நீ பாடங்கேட்கவும் நானுரைக்கவுங் கூடாது இதற்கென் செய்வலாம். தண்ணிறினை யுடைய மற்றோரிடத்துச் சென்று கலைகளைக் கற்றுக் கொள்ளொன்று கூற யான்

சிறுநீர்நீர்நீர் நின்றே உனக்குவையா கலைக்கிறியவ
தென்ருளேனென்கின்றேன் என்ற சூரியபதனாக்கிய மசனத்
கலைக்கேட்ட அதுமார் துத்தேவனே! உம்முடைய இத்த
ரத்தத்தின் பின் புறத்திலுள்ள ஒற்றைச் சக்கரத்தின் மீது
பாண்டின்று உம்மிடம் கலைபயின்று கொள்ளுகின்றேன்
என்றவுடன் சூரியபதனாக்கிய அவ்வாறு நிற்கக் கூடுமாயின்
நான் கலைகற்பிக்கின்றேனென் னுரைத்தனர்.

உடனே பாஞ்சனையர் சூரியனது ரத்தத்தினமைப்பை
பற்றுப்பார்த்து இவ்விதம் ஏனையின் இரதம் போன்று
தன்று இது ஒரு சக்கரத்தை யுடையதாய் மலையினுள்ளி
யில் வைக்கப்பெற்ற தம்பத்தினை யுடையதாயும் விசித்
திரமானதாயும் விவங்குகின்றது இதன் ஒற்றையான சக்
கரத்தில் நின்றே நாம இத்தேவனிடம் கலைஞானங்களை
புணருதல் வேண்டும் என்று தீர்மானித்து துத்தேவனே!
இத்தேவனின் சக்கரத்தினின்று கலைகளைக் கற்றுக்கொள்ளு
கின்றேன் என்றனர் அதுகேட்டு சூரிய அவ்வாறே கெழு
என்றனர்.

பின்னரஞ்சனையர் எவ்வாறுமாகாத ஆச்சரியத்திதழ்
வதற் சூரியபதனாக்கிய கொருகாது மதன் தண்டணைமீத
மானசோத்தா பர்வதத்தின்மீதற் பொருத்திய மற்ருரு
காவினையுமுடையதாகி நின்றனர், இவ்வாறு நின்றபக்கன்கு

ஆச்சரியமடைந்த சூரியபகவான் ஆஞ்சனேயரைப்பார்த்து
 ஒ மதரா வீரனே நின்னணைய பராக்ரீமசாலிக னெவரு
 மிலர் ஒழு கணப்பொழுதுக்குள் ஒரு, லட்சத்து எண்மதி
 னாயிரம் யோசனை தூரமோடுங் விசையினையுடைய இந்த
 உத்தேசமின்மீது விவ்வாறேறி நிற்கத்தக்கவர் யாவர்? என்
 னிடம் இனி நீ வவ்வளவு கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமோ
 அவ்வளவுங் கேட்குகு கொன்னலாமென, நவவியாகாணம்
 களையும, பிறதூல்களையும் முறையே யுரைத்தருளத் கேட்
 டருளி வவ்வியாகாண பண்டித மென்னும் பெயருடன்
 விளங்கினார்.

இதனை,

கண்டில னுலகமுன்றல காலினுற் கடந்து கொண்ட
 புண்டரீ கக்கனாழிப் புரவன் பொவன் கொள் சொதி
 குண்டல வதனமென்றற் கூறலாக் தகைமைத் தன்னுல்
 பனைடைதூல் கதிரேன் சொல்லப் பரத்தன் படிமம்மா,

என்பதனு லுணர்சு.

சு-வது.

பிலவங்க ரக்ஷண புராக்கிரமம்.

அநுமதே நெடிவடி யாவிய விருத்தம்.

குருட்டுக்குத் குழாங்க னென்னக் குகையிடைத் தடுமாறுதறில்
விருட்டிடை திண்ணையன்றி யிலைதுணை யென்றார் தம்மைத்
தெருட்டிகற் றெவஞ்சேர்த்தித் திகழ்வெளி யிடத்தி லுய்த்த
அருட்டிகு வஹமன்செய்ய வடிவினை முடிமேல் வைப்பாம்.

(இ-ள்.) பிறவிக் குருடரின் குழாத்தைப் போல
குகைக்குட் கிடந்து தடுமாறி இவ்விருட்டி துண்ணையன்றி,
எங்கட் குற்றதுணை பெவரு மிலையெனக் கூறிய வரனடி
வீரரைக்குறித்து அஞ்சன்மின் என்று கூறித்தமது நல்ல
வாலைப் பிடித்துக் கொள்ளச் செய்து நல்ல ஒளியுள்ள
இடத்திலவரை எழுத்துச் சென்றவரைக்காத் தருணை
யினையுடைய அனுமானது செவ்விய வுபயசரணர கிர்த்தங்
களைத் தலைமீது வைத்துக் கொள்ளுவோமாக-எ-து.

இதன் வீவரம்.

சேகுஞ் சிறப்புமமைந்த இந்ந உலகத்தில் இருதயுகத்
தில் விச்சிரவஸென்று பெயரமைந்த ஒரு சிறந்த மகரிஷி
இருந்தார். அவர் தம்ம சேரரான பரத்துவாஜ முனிவன்
ம்களை விவரம முறையிலணைத்து ஒருபின்னைபயப் பெற்றா
ராய்திருந் தந்தையினுஞ் சிறந்த வொழுக்க முடையவ
ராய் அருந்தனம் புரிந்து பிரமதேவகுலொரு அன்பவமிமா

ஊத்தையும் அஃவற்ற ஐக்கையிடுக்கையு முண்டவனாகி
வைவிரவனென்று பிரித்தனாகி பூமீன் காராயனாக
வழிக்கப்பட்ட . அசைரின் பழைய சதமரன் வந்தகைய
படைத்து தந்தையிடுத்தாசப்புடி சுகமரக வாழ்த்தன்

இவனில்வாறு வாழ்த்தைக்கண்டு பொருமை பூற்ற
மாமிச பழையிபாள் சுமாரியென்னும் ஓரகான் தன் மன
தினன் காமும் கம்பினத்தருர் னுயலின்னி வாழ்த்த ஸங்கா
புரியில் குபேச னென்பான் வாழ்கின்றனே தேவரினத்
தைச்சோகத விவரினேயாட்டி ஸங்கையை எவ்வாறு நாக்
கைப்பறறுவது கம்மகளைக்கொண்டு தானிகத எண்ணத்
தை நிறைவேற்ற வேண்டும் கமமுடைய புத்திர பெளத
நீர்கு னெவராலினும்த ஸங்காதிபரானுற்போதும் என்று
நீர்மானித்துத் தன் குமாரியும் அழகிற் சிறந்தவனான
கைக்கையப்பார்த்து மாதே!

“கலியா செவ்வாக செழப்பட்டு மத்தையவசே மேதப்பட்டு
புலிவாழிடத்தே பசுவைம்த போடிவாழித் தேராராய்
அலியா மிவனையானாகி யஞ்சாதி வகைக யுட்புருத்த
நலியாரின்றி யாசைக் கண்டோ காரா யனானுலே”

என்றுகறி என் குலையினக்கே நினது குலம் காராயனானுற்
பாழாகியது அநேகபாடி புட்பக விமானத்தி லொருவன்
செவ்விகின்றனே அவன் மஹா வீரர்களான நின் குலத்த
வர்க் கிருந்தாகபுரிந்த ஸங்கையை யாங்கின்றும் . இவன்
வாழ்ந்து . புலிவாழ மிடத்திற் பசுவாழ்வது போலவந்தி
வேறந்தே கன்னிகையுல் மணப்பருவமானவனும் அழகிற்

சிறந்தவருமான நீ இவன் நன்றையாது, கிறிஸ்துவரின் மனையாகி இவனை வெல்லத்தக்க புதல்வர்களை அருளது சமூகமான புதல்வர்களைப் பெறக்கூடாது பெற்றாய்.

அவன். வாய்மொழி கேட்ட கைகளை வென்பவருமா, அதற்கெனச் சூழ்ந்து அம்முனிவருக்கிரமத்தைபடைந்து அதன் அக்கினிகாரியமுடிந்து நாலாவ தங்கியையேயாம்ப வெளிப் படுக்காஸத்தில் ஆவனெதிரே.

“வைத்தாலா வனமுடையான் மருங்குவித்த மலர்க்காலம்
ஒத்தாணப் பெருவிரலா வெவ்வி சின்று சிலக்கேரி
கைத்தருமுடையான்மற்றவன்முன் மலர்மேன்மடந்தையெனவின்றான்”

என்றபடி பாரித்த தனங்களுடன் கமலாசனியான பூ
தேவியோ வெணக்கண்டார் கருதத்தக்க அழகினளாய்
தேவியே நின்ற நானந்தால் தலைகவிழ்த்தவனை பொப்பத்
தலைகவிழ்த்து காற்பெருகிரலால் நிலங்கிதி சின்றனள்.

மேகதன முதுவீறுடன் நனைவிழ்த்து சின்று அழகின்
வினையை யுற்றுப்பார்த்து விழாவனம் முனிவன் மாநே
ரீயார்மகன் சின்பெயரென்னை பென்ளவுடனன்னான் யான்
சமஸிபெற்றமகன் பெயர் கைகளை வந்த காரியத்தை நீயே
நேதெரிந்து கொள்ளுங்க னென்றவுடன் முனிவனவன்
வந்த செய்தியையுணர்ந்து மிக்க கருணையுடன் அவனைப்
பார்த்து, நீ புத்திரப்பேற்றைக் கருதிவந்தனை நீவந்த ச
கிழ்க்கெட்ட சமயமாதலால் சின்னிடைப் பிரிக்கும் சின்னி
கைகளைத்தாதுக் குணத்தாதுக் துட்டசாய் விளக்குவான்

என்ன வந்துள் மூவுலகமும் புசமுமுனி நாதனை நின் ளிகடையான் பெறுமக்கள் எவ்வாறு தியாதல் கூடுமென்ன அன்னேன் சிறிதலைகளை செய்து கடைசி மைந்தன் குணத்திலும், வரத்திலும், சிறந்து விளங்குபவனென்று உறியவளைச் சூரியனத்தமிழ்க்கு மந்திரேஷத்திற் சேர்ந்தனர் சேர்ந்தவுடன் பத்துத்தலையும் இருபது கைகளுமுடைய ஒருவன் பிறந்தான் பின்னர் கும்பகர்ணன் சூர்ப்பகர்கை விபிஷணனென நான்கு புதல்வர்கள் பிறந்தார்கள்.

அங்ஙனம் பிறந்த மக்களைப் பார்த்துக் கைகளியான வன் மக்களை செல்வம் பெறுவான் தவஞ் செய்யுங்கள் அதோ வந்திருக்கின்ற வைபவத்தை புடைபவ னுங்கள் தமையன் அவளைப் போல செல்வமடையும்வண்ணம் அருந் தவம் புரியுங்கவென்ன விரைவகி னிடமே உபநயனாதி எல் லாச்சடங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட ராவண கும்பகர்ண விபி ஷணர்கள் கோகர்ணமென்னும் சேஷத்திரத்தை யடைந்து பதினாயிரம் வருஷம் அருந்தவஞ் செய்தார்கள். இவர்க ளுள் தசக்கிரீவனா ராவணன் ஆயிரம் வருஷத்துக்கொரு முறை ஒரு தலையை வெட்டித் தேவபலிபாக விட்டு இய் வாறே ஒன்பதினாயிரம் வருஷத்துள் ஒன்பது தலைகளையும் வெட்டியிட்டு ஒழித்து பதினாயிரம் வருஷமானவுடன், மிகுதியுள்ள ஒரு தலையையும் அதுப்பான், வானெடுத்த சம்பத்திற் பிரமதேவனெய்தி வேண்டிய வரங்களை அவ் விராவணற்கு மகன் தம்பிராருக்குக் கொடுத்துச் செல்ல. வரம்பெற்ற வவர்கள் சூரபரனை வக்கைவினின்றும் அனகா புரிக்குப் போகச்செய்து தசக்கிரீவன் சகோதரர்களுடன்

ஸங்கர நகரத்தையடைந்து பிரகஸ்த சுமரலிதர வண்புப் பிக்கப்பட்ட அகர சைனியங்களுடன் வாழ்த்து மல ளென்று பேருள்ளைத்ததிய னனித்த திரிலோக ஸந்தி யான மநோதரியை விவாகம்புரிந்து மேகநாதனென்னும் பிள்ளைபெற்றனாக் சிறப்புற வாழ்ந்தான்.

தன்தம்பியாரான இருவரிற் கும்பகர்ணனுக்கு மஹா பஸிச் சக்கரவர்த்தியின் குமாரியான கிருதர்ஜவாலாவை யும், விபீஷணனுக்கு ஜரிஜாஷனென்னுங் கந்தருவன் மக னான அழகிய சரமாவையும், விசுருதியான சூர்ப்ப நகைக்கு காலகேய வங்கிசத்தானான வித்யுஜி பென்பவனை யும், மணமுடித்து திரிலோகங்களும் தன்னதாகப் பெற் றுக் கொடுங்கோலரசனாக வாழ்ந்துவந்தான்.

இவனது வாழ்கைப் பாட்டினால் வருந்தி இவனை நா சஞ்செய்ய வேண்டுமெனத் தேவர், முனிவர், முதலியோர் ஆலோசனை செய்து 'மேருவினொரு புறத்திலிருந் தகில லோக நாதனான ஸ்ரீமன் நாராயணனைத் தியானஞ்செய்த னர் செய்தவுடன்

“சுருமுதில் தாமரைக் காடு பூத்துரீ
ஈருகட ரிருபுறத் தேத்தியே டவிழ்
திருகொடுங் பொலியலோர் செம்பொற் குன்றின்மேல்
வருவபோற் கறுமுன்மேல் வந்து தோன்றினான்.”

என்பபடி ஸ்ரீ நாதனான பகவான் வைணதேயன் மீதெழுந் தருளுந்தனும் எம்பெருமானது வருகையைக்கண்ட பிரகம்

ருந்திர இந்திராதி தேவர்கள் தத்தம் ஆசனங்களின்றும்; கிரைந்தெழுந்து நாராயணாயநம: கோவிந்தாயநம: அச்ச தாய நம: என நமஸ்காரம் செய்தார்கள். செய்தவர்களைக் கண்டு குளிரக்கடாகறித்து நீலிரனைவருங் கனிலையுடைய ராக இருக்கின்றீர்களேதும், மணக்குஷை யென்னையென் தலுமன்னோர் கிருபைக்கடலே நீருள்த் தடுமாறுவாநீங்கு நிலைக்கு மிடங்கிடைத்தாற் போலவும், வெய்யயில் வருந் திய சிற்றுயிர்க்கு விகசித வலர்க்கையுடைய நறும்பொழில் கிடைத்தாற் போலவும், பன்னாளாக வருந்தும், படியாள னுக்குச் சின்னுட்ப்பீபிணிச் சிற்றவினையோட்டுந் திவ்வியா மிருதங் கிடைத்தாற்போலவும், தேவரீரையடையப்பெற்ற நாங்கள் இனி இராவணாதிகளா லடையுந் துன்பத்தி னின்று நீங்கிச்சுமுறுவேமென, வேதநாதன் அவர்களைப் பார்த்து பிரமருத்தி ரேந்திராதி தேவர்களே உங்களுக்கு னுண்டாயுள்ள இப்பாரிய துன்பத்தை நீக்குதற் கொரு லீலைசெய்தும், அன்னதின்ன தென்றறிய வேண்டுதிரேற் கூறுதும் பூவுலகத்திற்குறந்த அயோத்தியென்ன நகரத் திற் சுசாத தூரகபதாதிக்கையுடைய தசாத னென்பா னொருமன்னவன் நீதிநெற்கோடர் தாசுபுரிகின்றான். அன் னோனும் அவன் மனைவியும் முன்னரே யெம்மைப் புதல்வ னாகப் பெற்றவருந் தவம் புரிந்துள்ளார், அவனது புதல்வ னாகவருகின்றும். நீவிரும்வானரவிரோராகி எம்முடனந்நான் வருதிர் நாம் ராவணையறித்து மஞ்சன்பின் என்று கூறு தலும், தேவரணைவரு மவ்வாதேயென வடிபணிந்தனர். தேவநாதனும் கருடப்பரியிலாந்து தம்முல கெய்தினர்.

அறவாழி பந்தனவிட்ட கட்டளைப்புடி அமர்நீ
வரும் தத்தம் மயிசர்களால் வரண விரர்களாகிக் கிட்கி
கைமுதலிய இடங்களிற் பகவானது வருகையை எதிர்
பார்த்துத் தங்கியிருந்தனர். பின்னர் பாலாழிப்பள்ளியில்
பாப்பிணைத்து அனந்த நித்திரை செய்யுமையனும், வதிட்
டண்ணியுமொழியாற்கலைக்கோட்டுமுனிவன் செய்தபாகத்
திற்பாயஸமுண்டாக்கிப் பூதத்தின்வழி தசரதனுக்களித்து
அவனால் அவன் தம்மனைவியர் மூலாக்கும் பங்கிட்டனிப்
பித்துக் கருவுறுவித்துத் தம்மைமகவாகப் பெறவிரும்பிய
கோசலாதேவியின் புதல்வராகத்தானும் தமது சங்கத்தை
கைகேசி குமாரனாகவும், தமதுபாயலையும் சக்கரத்தையும்,
சுமித்திரை புதல்வர்களாகவும் தோன்றச்செய்து ராமலக்ஷ்
மண பரத சத்துருக்கினர் எனப்பெயர்தாங்கி தசரதனது
பிள்ளைக்கலியையகற்றித் திருமணப் பருவமெய்தித் தந்தை
பிணனுமதிப்படி இனைய பெருமானுடன் வர விகவாயித்திர
முனிவருடன் சென்று தாடகையைச்சங்கரித்து அகலிகை
யின் சாயமகற்றி மிதுலையிற்சென்று சிவன் விலையொழித்
துப்பிராட்டியைமணந்து பரகராமன் அகந்தையைகற்றி
அயோத்தி யடைந்து துவாதச ஸம்வதஸரம் பிராட்டி
யுடன் ககலிலானுபவத்திலிருந்து மாதுர்வாக்கிய பரிபால
னார்த்தம் பிராட்டியுடனும், இனைய பெருமானுடனும்,
சுதார்த்தச ஸம்வதஸரம் வனவாசஞ் செய்து வருவான்.
அயோத்தியினின்றஞ் சென்று குகன்பரத்துவாஜன் முத
லியோருக்கு விருந்தினனாகி சித்திரகூடத்திற் சில கால
மிருந்து பின் தண்ட காரணிய மடைந்து அடைக்கலம்

புருந்த முனிவர்கட் கபயமுனித்து இடையிடையே வந்தெடுத்த அரக்கர்களை அதஞ்செய்து பஞ்சவடிபென்னுமிடத்திற் பன்னசாஸ்செய்து முனிவிர்த்தியை அனுசரித்திருந்தகாலத்தில் இராவணன் தங்கையான சூரப்பநகையெய்திப் பெருமானைக்கண்டு காமுற்ற வாயவருவந்தாங்கி எதிரேநின்று தங்காதலையும் தன் வரலாற்றையும், ரீவணதிகளின் சிறப்பையு மெடுத்துக் கூறவவர் யான் மனைவியையுடையேன் என்னினையவன்தனியே இருக்கின்றான்ென்ன அவன் அவரிடஞ்சென்று தன் காதலையுரைக்க அவர் சீறிநாகிகாச்சேதனஞ் செய்தனுப்ப வவன் உடனே தன்சகோதரர்களான காதுஷண திரிசிரர்களைக் கொண்டு பெரும் போராண்டாக்கிவைக்க அவர்களைவலையும் பெருமான் ஏகனாகநின்று நாசஞ்செய்யக் கண்டவவன் இலங்கைக்குச் சென்று ராவணனைக்கண்டு தனது விபசாரத் தொழிலுமறைத்துத் தசரதன் மகனான ராமன்மனைவி பேரழகுடையவளாக இருந்தமையி னவனை உணக்காக எடுத்துவர முயன்றேன் எனது முயற்சியைக் கண்ட முனிதனான லக்ஷ்மணனென்பவன் உன்னை மதியாதென்னை விவவாறு செய்தான். ராமன்மனைவியான சேதயென்பவளுனக்கே தருந்தவன் நீ எவ்வாறுபிணமவனை பெய்திச் சுகிப்பாயாக வென்று கூறியழுதான். தங்கை யழுந்தற்காக ரோஷம் சொன்னாமற் சேதா பிராட்டியைக் கொடுத்தற் கென்ன வழியென் றுலோகிற்றுத் தன்னிலும் பழியோனான மாரீசனென்னு மகரணியழைத்து மரமா நீ மரமாவென்று செல்ல வாதே நாங்கொல்லும் வண்ணஞ் செய்வக்கடவை தசரத